

Як нам відомо використання пластикових карток має цілий ряд переваг порівняно зі здійсненням розрахунків за готівку:

- картки є найбільш безпечним і зручним способом розрахунків;
- картковий рахунок можна вести одночасно в кількох валютах (гривні, доларах, євро);
- за допомогою карток можна знімати готівку через банкомати в багатьох країнах світу;
- нарахування заробітної плати або інших доходів клієнта банку;
- значне полегшення переміщення коштів через кордон;
- нарахування відсотків на залишкові кошти;
- незалежність клієнта від режиму роботи банківської установи;
- знижки в торговельних та сервісних мережах;
- можливість систематизації власного фінансового обігу за допомогою щомісячної виписки з переліком здійснених операцій.

Беручи до уваги потенціал ринку пластикових карток, комерційні банки намагаються розширити перелік послуг, які вони надають своїм клієнтам, у тому числі і суб'єктам господарської діяльності.

Разом з тим постає проблема у відмиванні коштів та здійсненні фінансового моніторингу і контролю за законним використанням пластикових карток як засобу платежу. Відмивання грошей являє реальну загрозу фінансовій системі. Зусилля щодо запобігання відмивання грошей виявилися наріжним каменем у боротьбі з тяжкими злочинами на світовому рівні.

Відмивання грошей – це діяльність, яка постійно розвивається, і науковці продовжують намагатися довідатися більше про конкретні методи, які використовуються суб'єктами господарювання для одержання необхідних для них коштів.

Незаконне використання фінансових систем залишається головним зосередженням роботи міжнародних організацій щодо вивчення типологій відмивання коштів.

Розглянемо деякі матеріали щодо дослідження, проведеного з метою визначити чи можуть пластикові картки використовуватися для відмивання грошей. Дослідження базувалося на вивченні відповідних виявлених випадків підозрілих трансакцій, та визначало кілька показників підозрілої діяльності, пов'язаної з такими картками. Виявлено, що структуровані платежі готівкою за невиплачений залишок на кредитній картці були найбільш поширеною діяльністю, що супроводжувалася відносно великими сумами у вигляді виплат. В кількох випадках треті особи намагалися зробити платежі готівкою від імені власника картки. Велика кількість ідентифікованих випадків включала окремі види шахрайств з кредитними картками, тобто, втрачені та вкрадені картки використовувалися третіми особами. Ще одним видом такої діяльності було використання готівкових авансів з кредитних карток для купівлі банківських чеків або для переказу коштів за кордон. Було також кілька випадків вкладання готівкових авансів на ошадні та поточні рахунки.

Учений В. Ю. Шенітько стверджує, що для забезпечення протидії легалізації злочинних коштів необхідно насамперед знати основні схеми відмивання, типові ознаки їх елементів, інструменти реалізації та постійно відслідковувати тенденції і нові можливості для модифікації схем.

Підводячи підсумок, потрібно зазначити, що вивчення цього питання у майбутніх типологіях було б дуже корисним і використовувалося б як державними так міжнародними організаціями за якими закріплені повноваження відстеження, оброблення та зберігання інформації пов'язаної з відмиванням коштів під час господарської діяльності.

УДК 347.73: 336.743 (477)

Гарбінська-Руденко А.В.

асистент,

Національний університет

державної податкової служби України, м.Ірпін.

ДОСВІД ВАЛЮТНОГО РЕГУЛЮВАННЯ ТА ВАЛЮТНОГО КОНТРОЛЮ ЗА ЗАКОНОДАВСТВОМ ПОЛЬЩІ

Для української національної фінансово-правової системи, що намагається інтегруватися до світових інститутів, важливим є вивчення та аналіз зарубіжного правового досвіду з метою удосконалення вітчизняного законодавства, що регулює фінансово-правові відносини. Наша держава намагається адаптувати вітчизняне законодавство до стандартів Європейського Союзу.

Найближчою сусідньою до України державою, яка має подібний державний устрій та правову систему, є Республіка Польща, яка з 2004 року стала членом Європейського Союзу. Тому спробуємо на прикладі регулювання економіко-правових процесів польської держави виокремити ті основні принципи та засади, які є позитивними для європейських інтеграційних планів України. Об'єктом дослідження у роботі обрано валютне регулювання та валютний контроль, досвід застосування яких розглянемо на прикладі Польщі.

Розвиток економіки Польщі були розпочато зі створення ефективної фінансово-грошової системи. Невід'ємною складовою цієї системи є валютно-фінансова підсистема, яка охоплює діяльність на території країни резидентів і нерезидентів, пов'язану з рухом валютних цінностей у будь-якій формі.

Використання валютних цінностей у країні пов'язані з певною регламентацією та регулюванням з боку уряду та Національного банку Польщі (далі – НБП). У зв'язку з цим зростала роль національного валютного законодавства у визначенні порядку обігу іноземної валюти на території держави з урахуванням необхідності у забезпеченні пріоритету грошової одиниці Польщі, захисті її купівельної спроможності та врегулюванні інших факторів, які впливають на конвертованість злотаго.

Нормативно-правові передумови управління валютною сферою в Польщі було створено після прийняття у 1997 році закону «Про валютне регулювання та валютний контроль в Польщі» [1, с.7]. Необхідно зазначити, що в українському законодавстві дотепер відсутній подібний законодавчий акт. Валютне регулювання